

ere førte fra Horsens tidligere, angaaende det Tab, som vilde opstaae for Byen ved at Indquarteringen ophorte, have viist sig at være ugrundede, idet Horsens er tiltagen særdeles meget, da er dette to faktiske Omstændigheder; men jeg tør betvivle, at Marsagen til at Horsens er tiltagen saameget, ligger i, at den har mistet sin Indquartering. Men der er yttret, at den eneste Maade, hvorpaa den Godtgjørelse, som man fandt billigt, at de bequarterede Kjøbstæder skulle have, eller dens Forhøvelse mod hvad de tidligere nød, kunde udredes, var den, at den udrededes af de andre ikke bequarterede Kjøbstæder, da forekommer det mig, at man dog ikke har beviist dette; thi den hele Lov udtaler sig at gaae ud fra ikke at ville forandre de hidtilværende Skatteforhold; men fordi Landsdistracterne ikke komme til at bære mere end de hidtil have baaet, og Kjøbstæderne heller ikke, som Totalitet, komme til at bære mere end de hidtil have baaet, kan man dog virkelig ikke sige, at de hidtilværende Skatteforhold ikke ere forandrede i det Dieblisk, Forholdene ere forandrede for fire Femtedeel af Kjøbstæderne, idet der findes en Forøgelse i Byrden Sted. Det forekommer mig dog, at det var dette man egentlig skulde bevise, at de ikke bequarterede Kjøbstæder tilkomme det at bære den Byrde, som man ikke før har lagt paa dem. Da der nu skal finde en Forøgelse i Byrden Sted, saa siger man: „Ja, nu er det de ikke bequarterede Kjøbstæder, der skulle bære den.“ Jeg skønner ikke, at deri ligger noget egentlig Beviis for, at det saaledes burde finde Sted. Det er nemlig derfor ikke godtgjort, at den Byrde, som man hidtil har lagt paa de bequarterede Kjøbstæder, ikke bør udredes af det hele Land. Det er egentlig det, som det forekommer mig, at man skulde bevise inden man kan sige, at Byrden bør bæres af de ikke bequarterede Kjøbstæder. Først naar man har godtgjort: „Landsdistracterne bør ikke bære den“, kan man sige: „Ja, saa maae de ikke bequarterede Kjøbstæder bære den.“

Premierministeren: Naar det af den sidste ærede Taler er insinueret, at det var usikkert, om ikke Motivet for den ældre Regjering, ved at indføre specielle Statter for specielle Anordninger, mere vare det at vinde

Penge, end, saaledes som Indenrigsministeren har bemærket, at tagttage den nøieste Retfærdighed, saa skal jeg kun, som et mangeaartigt Medlem af den ældre Regjering, bemærke, at Indenrigsministeren har udtalt Regjeringens fulde Overbeviisning og ganske dens Synspunkt i den Anledning. Det var Hensyn til den strænge Retfærdighed, som gjorde, at man ikke kunde paalægge Statens Skatteydere i Almindelighed, som en almindelig Skat, hvad der havde et mere specielt Diemed. Derfor paalagde man specielle Statter for specielle Provindser; derfor paalagde man det specielle Amt Bidrag til Amtmandens Gagering, og jeg kan altsaa i Gæt og Alt henholde mig til det, som af Indenrigsministeren er anført, og modsigge det, som er sagt af den sidste Taler.

Indenrigsministeren: Det er kun en lille Bemærkning, jeg skal tillade mig med Hensyn til, hvad der er anført af den ærede 3die Landsdthingsmand for 3die Valgkreds (Wessely), idet hans Paastand, saavidt jeg forstod ham, gik ud paa, at Indquarteringsbyrden skulde bæres af hele Landet og ikke af de ubegquarterede Kjøbstæder. Men den ærede Landsdthingsmand har i alt Fald ikke leveret noget tilstrækkeligt Beviis for, at de ubegquarterede Kjøbstæder ikke kunde bære den Andeel i Byrden, som ved det nærværende Lovudkast lægges over paa dem. Og jeg tillader mig at troe, at nærværende Lovforslag netop gaaer ud paa i Principet at overføre Indquarteringsbyrden paa hele Landet, idet det gaaer ud paa, af Statskassen at give fuld Erstatning for Indquarteringen til dem, som yde den, og at naar der, som Ansættelsesmaade, for at oversføre denne Byrde paa hele Landet, er taget Hensyn til Kjøbstædernes hidtilværende Ansættelsessum, saa er dette kun fæet, for at udfinde det Forhold, hvori den nye Skat skulde falde paa Kjøbstæderne, for at staae i et retfærdigt Forhold til det Beløb, hvormed den rammede Landet. Det er det, som nærværende Lov har søgt at opnaae ved at see hen paa Landets nærværende Byrder, saaledes som de for Dieblicket som Totalitet hvile paa enhver af de særskilte Klasser, hvori Landet hidtil har været deelt. Den Maalestof, som saaledes kom ud, den har man sagt skulde være Udgangspunktet for den